

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

IX. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

1967. FEBRUÁR 25.

A tudományos diákköri munkáról

Beszélgetés dr. Csáki Csabával, a TDK felelősével a közelgő országos konferenciáról

— Mi a szerepe és milyen a helyzete egyetemünkön a tudományos diákköri munkának?

— A TDK az egyetemi KISZ-munka egyik olyan területe, amely nagy változást ment keresztül az elmúlt években. A TDK-munka hosszú, 10–15 éves múltra tekint vissza egyetemünkön. 1960-ig kizárólagos fóruma volt azoknak a hallgatóknak, akik egyetemi tanulmányaikon túlmenően tudományos munkával is foglalkozni kívántak. A szakszemináriumok bevezetésével és elterjesztésével azonban megszűnt a tudományos munka egyetlen formája lenni. Merőben új helyzet állt elő, amit a számok is bizonyítanak. Az 1965–66-os tanévben 110 jelentkezőből közel 80 fő végzett aktív munkát a

tudományos diákkörben. Az idei tanévben 68 jelentkező volt. A létszám tekintetében tehát komoly visszaesés tapasztalható. Ugyanakkor a hallgatók tudományos munkájának színvonala elérte, sőt néhány dolgozatnál túl is szárnyalta a korábbi évek színvonalát. A létszámbeli visszaesés azzal magyarázható, hogy a szakszemináriumok bizonyos fokig helyettesítették a tudományos diákköri munkát. Ugyanakkor azoknál a tanszékknél, ahol nincsenek szakszemináriumok, a hagyományos diákkörök tovább működnek.

— Milyen eredménnyel zárult a legutóbbi TDK-pályázat?

— 42 dolgozat kapott pénzdíjazást, összesen 16 ezer forint értékben. A díjazottak

névsorát annak idején közzétettük. Az új pályázat határideje nemrég járt le.

— Kielégítőnek tekinthető-e a tanszékek segítsége a TDK-hoz?

— A tanszékekre háruló, TDK-val kapcsolatos munkán lehetne javítani. Elsősorban arra gondolok, hogy a tanszékek nagy része nem ösztönöz eléggé a munkára. Ha egy hallgató jelentkezik valamilyen problémával, segítséget nyújtanak, de nem lépnek fel kezdeményezőként. Kívánatos lenne, hogy a tanszékek vállaljanak részt a szervezési munkában is.

— Milyen feladatok hárulnak egyetemünkre a VIII. országos TDK-konferenciával kapcsolatban?

— Bennünket ért az a megítéltetés, hogy a társadalom- és természettudományi tagozat közgazdasági szekció-üléseit megrendezhetjük. Egyetemünkről mintegy negyven dolgozat vesz részt ezen az ülésen. Diákelőadók érkeznek az ELTE-ről, a szegedi József Attila Tudományegyetemről, a kesztelyi Agrártudományi Egyetemről és a Kereskedelmi és Vendéglátóipari szakiskolából. Ezenkívül további négy egyetem jelezte, hogy képviselteti magát. A program elkészült. Az ülésnapok március 23. és 25. között kerül sor. A megnyitónépszerűség követően, 23-án délután, továbbá 24-én egész nap és 25-én délelőtt három alszekcióban hangzanak el az előadások. Az egyik alszekció az általánosabb közgazdasági kérdésekkel foglalkozik. Itt kerülnek ismertetésre a beruházásokkal, a KGST-vel, az ipar-

telepítéssel, a közlekedési kérdésekkel kapcsolatos dolgozatok. A másik szekció a kereskedelem problémáival foglalkozik. Két-két előadást tervezünk a belker., illetve külker. területéről, egyet a szállítással kapcsolatban, egyet pedig az áruházi kérdésekkel kapcsolatban. Végül a harmadik szekció üzemszervezési kérdésekkel foglalkozik. Az egyes előadások témái: az új ösztönzési módszerek, a gyártmánytervezés, a matematika alkalmazása a mezőgazdaságban.

A szervezéssel és előkészítéssel kapcsolatos munkákat az egyetemi TDK-apparátus teljes mértékben el tudja látni. A KISZ feladata elsősorban a hallgatók mozgósítása lenne. Az egyetem vezetősége ehhez annyiban nyújtott segítséget, hogy a harmadik és negyedik évfolyamon rektori szünetet engedélyezett. Ez lehetővé teszi, hogy az érintett hallgatók az őket érdeklő előadásokon meg tudjanak jelenni.

— Vesznek-e részt egyetemünk hallgatói más tudományágak szekcióüléseiben?

— Az egyetemünkön folyó TDK-munka sokrétűségét bizonyítja, hogy több hallgatónk kapott meghívást más szekciók üléseire. Két előadással veszünk részt Debrecenben a matematikai szekció ülésén. Hasonló módon két hallgatónk lesz ott a gazdaságföldrajzi alszekcióban. A szociológiai szekcióban egy előadást, a pedagógiai pedig egy referátumot és egy korreferátumot tartanak egyetemünk hallgatói.

— csépai —

(Bakos Gábor felvétele.)

Tudósítás egy jelölő gyűlésről

Február 8-án ünnepélyes jelölő gyűlés keretében választották meg DR. BOGNÁR JOZSEF egyetemi tanárt, egyetemünk világgazdasági tanszékének oktatóját, a IX. kerület

egyik választási körzetének országgyűlési képviselőjelöltjévé. Bognár elvtárs, a Kulturális Kapcsolatok Intézetének elnöke, és az Akadémia levelező tagja, már a felszabadulás előtt is aktív részvevője volt a baloldali mozgalmaknak, 1945 után pedig a közélet különböző területein töltött be magas funkciókat. Budapest polgármestereként tevékenykedett, később miniszter lett. 1945 óta tagja a Parlamentnek, Tolna megyét képviselte az országgyűlésen.

A jelölő gyűlésen mondott hozzászólásában Bognár elvtárs elsősorban a városfejlesztés területén megoldandó feladatokról beszélt, elmondta, hogy különösen fontos lesz a városfejlesztés helyes koncepciójának kialakítása, főként pedig Budapest lakossága további növekedésének megakadályozása, a főváros „tömegvonzó” hatásának megszüntetése.

K. L.

Jelöltünk: Bognár elvtárs

KISZ-választások

A KISZ Központi Bizottsága az év június végére hívta össze az ifjúsági szervezet VII. kongresszusát. A kongresszus nem a szervezeti szabályzat által meghatározott időpontban ül össze, hiszen a VI. kongresszus óta alig 2 és fél év telt el, de ezen rövid idő alatt annyi változás következett be, nemcsak az ifjúsági mozgalomban, hanem hazánk gazdasági és politikai életében is, hogy feltétlenül szükségessé vált a KISZ legfelsőbb fórumának összehívása.

A kongresszust választások előzik meg. A cél: a kongresszuson az ifjúságot azok képviselik, akiket az egyes alapszervek tagsága a demokratizmus elvének széles körű alkalmazásával maga választott; vagyis azok, akik a tagság bizalmát élvezik, akikre a választó rábízta, hogy elképzeléseit, törekvéseit képviselje. Minden választás egy kicsit fordulópont is, lezár a mozgalom életében egy szakaszt és megnyit egy újat.

Egyetemünkön a választások már februárban megkezdődnek. Először az alapszervi vezetőségeket választják meg és a küldötteket, majd sor kerül az évfolyami vagy szakvezetőségek választására. Az egyes alapszervek küldöttel a kari küldöttterkezeteken megválasztják a kari vezetőséget, és a kar küldöttel az egyetemi küldöttterkezetre, ami előrelátóan április elején kerül sorra, s ott választják meg a KISZ-bizottságot és annak végrehajtó bizottságát.

A választások lebonyolítása komoly feladatot jelent a KISZ-vezetők számára, hiszen tanulmányi munkájuk mellett végzik a szervezést. De nehéz ez azért is, mert minden KISZ-vezető köteles értékelni alapszervezete, illetve részort terület munkáját, nem hallgatva el a hibákat sem, kritikát és önkritikát kell gyakorolnia.

Senki sem mondhatja, hogy az egyetemi KISZ-szervezetben a túlzott centralizmus az uralkodó, főleg nincs ez így most, a szervezeti reform végrehajtása óta; minden alapszerv önállóan dolgozik (eltételezve a csekély számú központi szervezéstől), de annak, hogy jól is dolgozzék, feltétele az, hogy jó kollektíva legyen, ehhez pedig az kell, hogy jó vezetői legyenek... Azt válasszuk meg vezetőknékné, akiről tudjuk, hogy tényleg a vezetőnk lesz, „a mi vezetőnk”, olyan, akire mi is hallgatunk; aki minket is meghallgat, aki képviseli érdekeinket, aki emberi közelségbe tud kerülni társainkkal, aki feladatait lelkiismeretesen ellátja és ügyel arra, hogy mások is elvégezzék munkájukat. Ne engedjük meg magunknak azt a luxust, hogy méltatlan emberekbe fektessük bizalmunkat. Törekezzünk arra, hogy a választások megfelelő kritikai szellemben folynak le, és ne váljanak azok senki számára jelentőség nélküli formáltsággá.

Róth János

„ZÁRSZÁMADÁS”

„IUCUNDA est malorum praeteritorum memoria” — kellemes a már elmúlt bajokra való visszaemlékezés. Erről nemcsak szubjektív, egyéni vélemények tanúskodnak. — Az eredmények is ezt tükrözik. Az egyetemi tanulmányi átlag még így sem mondható rossznak; 3,50. Vizsgáljuk meg az átlag megoszlását évfolyanonként a karok megoszlásában: lahogy a kifáradás előbb jelemezett ebben a félévben, mint az elmúlt időszakban. Erről nemcsak szubjektív, egyéni vélemények tanúskodnak. — Az eredmények is ezt tükrözik.

ügy (3,63 — ipari elemzés 3,19).

V. tanár A, B (5,—).

Az I. évfolyam tanári D-szakán 12 hallgató van. Matematikából mindössze ketten kaptak középet, a többiek kivétel nélkül megbuktak. A matematika nemcsak ezen a szakon befolyásolja ilyen kedvezőtlenül az átlagot. Végző soron ez az egyik magyarázata annak is, hogy a nemzetközi szakos hallgatók hosszú időn keresztül meg tudták őrizni vezető helyüket. Itt jegyezzük meg, hogy a tervmatematikusok általában igen „előkelő” eredményeket produkálnak. (I. évfolyam — 3,34; II. évf. 3,72; III. évf. 3,84; IV. évf. 4,28; V. évf. 4,40). A matematika így a többi szakon fejt ki „pusztító” hatását. Az általános kar I. évfolyamán a matematika átlaga: 2,54, a kereskedelmi karon: 2,19(1), az ipari karon: 2,43.

A nehéz egyetemi matematikát az I. évesek kezdetben igen nehezen tudják elsajátítani. Másodéven már nem ennyire alacsonyak a tárgy átlagai.

Ugyanakkor az I. évfolyamon a középiskolához közelebb álló tantárgyak átlagai elég magasak. Példaként megemlíthetjük, hogy a 2,19-es matematika a „a”-ot felmutató I. éves kereskedelmi káros hallgatók gazdaságtörténet vizsgátlaga: 3,35, gazdaságföldrajzból pedig 3,36-ot ért el.

MINDEZEK alapján indokoltnak látszik az a javaslat, hogy csökkentés a matemati-

ka-vizsga követelményeit az első évfolyamon. Ésszerűbb lenne a matematikaoktatást jobban „széthúzni” (tehát még a IV. évfolyamon is tanítani), mert így rögtön az első félévben túl magas mérce elé állítjuk a golyákat.

AZ IDEOLÓGIAI tárgyak eredményei nem ütnek meg a kari általános szinteket, de többségükben elérik, illetve túlhaladják az adott évfolyam átlagát.

Feltűnő politikai gazdaságtanból az általános kari első és második évfolyam eredménye között levő szakadék (3,12, illetve 3,49).

A kereskedelmi kar második évfolyamán a filozófia átlaga 2,93 volt, ez az oka annak, hogy a kar az ideológiai tárgyak vizsgaeredményeinek tekintetében az utolsó helyre került (3,20).

A FELEVI 3,50-es egyetemi átlaggal elégedettek lehetünk. A függőleges irányú eltolódás (hogy az I—IV. évfolyam között fokozatosan javulnak az eredmények) természetesen jelenség, minden egyetem sajátja, hiszen a felsőbb évfolyamokon — egyre inkább előtérbe kerülnek a kedveltebb, „testre szabott” szaktárgyak.

Ennek ellenére a jövőben nagyobb figyelmet kellene fordítani az első-másodévesek problémáira. Nem arról van szó, hogy az első évfolyam bemutatkozása, a 3,23-as átlag rossz lenne. Arra ügyeljünk — és ez már nemcsak a diákokon múlik — hogy különböző tárgyak vizsgaeredményei között ne legyen nagy szóródás.

Halász György

ÉLETET MENT

Bizonyára sokan emlékeznek még rá, milyen szép eredménnyel zárult az egy évvel ezelőtt rendezett veradás egyetemünkön. A sikert nem eupán a jelentkezők nagy száma jelentette, hanem a veradás őszinte, segítőkész légköre és zökkenőmentes megszervezése is.

A Fővárosi István Kórház ismét egyetemünkhöz fordult segítségért, hogy műtét előtt álló szívbeteg kislányok életét a tollunk kapott vér felhasználásával meg tudják menteni.

Az önkéntes veradó nap február 28-án, kedden lesz. Jó lenne megismertelni a tavalyi szép eredményt. Jó lenne ismét jelesre vizsgálni emberségéből.

Egy kislány azok közül, akiknek életéről van szó.

évfolyam	általános kar	ipari kar	kereskedelmi kar
I.	3,26	3,22	3,19
II.	3,47	3,26	3,24
III.	3,75	3,23	3,42
IV.	4,07	3,59	4,04
V.	4,55	—	—
Összesen:	3,63	3,32	3,53

HA EZEKET a számokat összehasonlítjuk a nyári (1965/66. II. félévi) vizsgaidőszak megfelelő eredményeivel, igazolva láthatjuk állításunkat, mely szerint a mostani félév érdemjegyeinek átlaga alatta maradt az elmúlt időszakéknak.

Általános jelenség, hogy a téli vizsgaidőszak átlagai majdnem mindig alacsonyabbak, mint nyáron. Ez a megállapítás annyiban érdekes, hogy igen sokan „esküsznek” a téli tanulás előnyeire. Nos, a számok megcáfolják ezeket a hallgatókat, bár tény, hogy kánikulában nehezebb, (a szó szoros értelmében) verejtékező dolog a tanulás.

A DÉKÁNI utóvizsgák még nem zajlottak le, és viszonylag sokan halasztották el vizsgáikat, ezért számszerű

adatokat megállapításánál elsősorban az egyetemi KISZ felmérése és saját számításainkra támaszkodhatunk. Az általános kar dékáni hivatala e cikk anyagának összegyűjtésekor már elkészítette hivatalos statisztikáját a rendes (február 28-val záródó) vizsgaidőszakról. Ennek alapján megnézhetjük, mely szakok bizonyultak a legjobbnak, illetve, melyek érték el a legalacsonyabb eredményt.

Általános Kar

- I. nemzetk. (3,58) tanár D (3,03 — matematika 1,3).
- II. nemzetk. (3,80) tanár A (2,85 — orosz, matem. 2,56).
- III. nemzetk. (4,18) tanár D (3,5 — közg. tan. tört. 3,11).
- IV. terv-mat (4,28) pénz

A február eleji vezetőképző táborban folyt vita a KISZ jövője szempontjából két igen lényeges ponton éleződött ki. E vita elérte a Közgazdász is, így most szeretnék ehhez néhány gondolattal kapcsolódni.

Először is, mi a KISZ-munka, mi a célja, mit jelent az, hogy X vagy Y jó társadalmi munkása szervezetünknek?

Az egyik vélemény lényege, hogy a KISZ-munka, sőt a társadalmi munka nem más, mint olyan tevékenység, amely arra irányul, hogy külső tényezők által létrehozott csoportokat kommunista közösségeké fejlessze, elősegítse a csoport tagjainak emberré válását. Mit értünk kommunista közösségen, mit értünk azon, hogy a feladat emberformálás? És ha ezekre válaszolunk, rögtön az a kérdés jön: hogyan lehet ezt elérni?

A másik vélemény, ami a vitákban jelentkezett, hogy a közösségi munka egyenlő a tanulmányi munkának, politikai munkának, kultúr- és sportmunkának egészével. Itt abba a nagy problémába ütközünk, mennyivel kell többet tanulni, politizálni egy KISZ-tagnak? Az értékelésnek megvan az a veszélye, hogy pusztán azért lesz „jó KISZ-taggá”, vezetővé valaki, mert a szükséges minimumot teljesítette. A KISZ-munka ilyen felfogása azt is jelentheti, sőt jelenti, hogy elvész a „vezetői cél és értelem”.

Szerintem mindkét véleménynek igaza van, de egyoldalúságuk miatt hiányosak. Másrészt viszont a társadalmi munka lényegének kétféle megközelítéseként is felfoghatók.

Azt általában mindenki tudja, mi a társadalmi tevékenység általános célja. A gyakorlatban viszont arra is szükség van, hogy az adott szervezet, az adott mechanizmus a konkrét tevékenységen keresztül érvényesíteni tudja az általános célokat. És ez sajnos nincs meg.

Valójában az általános célok többet jelentenek, mint a konkrét munkák összessége. Ez a plusz — a közösségalkotás, ami nem érvényesül. Erre utalt Bessenyei Lajos elvtárs, a vezetőtáborban tartott megnyitó beszédében, amikor arról szökött, hogy bár komoly eredményeket értünk el a KISZ-munka egyes „szakterületein” (kultúrosztály, klub, külügyi osztály, középiskolai osztály stb.), ugyanakkor komoly hiányosságok vannak a csoportok szervezeti életében. Az Irányelvek is rámutatnak arra, hogy úgy mondó: „... a

KISZ-élet leggyöngébb pontját az alapszervi élet alkotja”.

Vizsgáljuk meg az egyes KISZ-tagok helyzetét az elsődleges és másodlagos közösségek rendszerében. Minden egyén, figyelembe véve a területi-termelési elvet, egy elsődleges és több másodlagos közösséghez tartozik. A baráti társaságok például elsősorban az érdeklődési hasonlóság alapján alakulnak ki. Mivel az elsődleges közösségen belül levők számtalan külső kapcsolattal rendelkeznek, külső, másodlagos közösségekhez tartoznak, ez differenciálja az elsődleges csoportokat is. A logikát folytatva ennek alapján elkészíthető lenne a KISZ-alapszervezetek modellje, amely megfelelő felmérésekkel kiegészítve komoly segítséget nyújthatna a tudatos KISZ-munkához.

Alapvető hibának a KISZ szervezeti felépítésében, a KISZ mechanizmusában azt tartom, hogy a központi elképzelések lebontása mechanikusan történik. Így egyrészt szaporodik a bürokratikus, adminisztratív papírmunka, másrészt növekszik annak veszélye, hogy a munka célja és formái közötti összhang megbomlik. Kialakul egy olyan helyzet, hogy a csoportokban végzett munka kisebb hatékonyságú, mint a központi szervekben végzett munkáé.

Nem jelenthet megoldást az a tendencia, ami jelenleg van, hogy lemondunk az elsődleges közösségekben végzett munkáról és az egyébként teljesen automatikusan kialakult másodlagos közösségeket tekintjük a KISZ alapvető szerveinek. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy az érdeklődési-világneveti és egyéb szempontok alapján kialakult másodlagos közösségekben ne volna a KISZ-nek szerepe, de nekünk az elsődleges csoportosulásokra kell koncentrálni.

Könnnyen belátható, hogy központi, akár csak kari szintű követelményrendszer ismételt életbe léptetése továbbra sem old meg semmit, hiszen a tagság passzív részéről való lemondás és a KISZ-ből való kizárás csupán statisztikai eredményeket hozhat. A cél: mindenképpen az egész ifjúsággal mozogni, az egész ifjúságot nevelni. (Emellett vannak Makarenko nyomán „mocsárnak” nevezhető rétegek, amely százalékosban talán nem is fejezhető ki, több kárt mint hasznot hoznak, s őket az egészséges közösség automatikusan kivetni magából.)

Összefoglalva a KISZ me-

chanizmusának olyannak kell lenni:

1. amelynél a konkrét munkában érvényesül az általános cél és az érdekeltség rendszerén keresztül a valóban kommunista közösségek kialakulását szolgálja;

2. ahol az elsődleges és másodlagos közösségekben végzett munka kiegészíti és nem keresztezi egymást;

3. ahol a közösségek mind formájukban, mind tartalmukban a konkrét helyzetnek megfelelően differenciáltak.

László András

REVÍZIÓ!

Az egyetemi KISZ VB február utolsó napjaiban kezdte meg a hallgatók KISZ-tagkönyvének revízióját. A részletes vizsgálatot a VB által kijelölt bizottságok hajták végre, s célja: megállapítani, kinek hiányzik, illetve nincs rendben a tagkönyve. Aki az ellenőrzés során nem tudja tagkönyvét felmutatni, az automatikusan elveszti tagságát, s ezt újrafelvétel útján nyerheti vissza, mint azt a VB múlt félévi határozata is leszögezte. Aki esetleg vidéken hagyta tagkönyvét, sürgősen küldesse fel, az egy-két nappal későbbi bemutatást a bizottság elfogadja.

A bélyegeket is pótolniuk kell mindazoknak, akiknél hiányzik. Bélyegük a nagyüzemekben, László Ilona, gazdasági felelősnél kaphatók a KISZ VB-n.

A végrehajtó bizottság arra is felhívja a figyelmet, hogy NDSZ-igazolványt, útlevelet csak azok igényelhetnek, akiknek a tagkönyve rendben van.

— kurtán —

NDSZ

NDSZ bélyegek, új igazolványok, március 5-től a nagyüzetben a II. emeleti KISZ-szobában, Jakab Ferencnél csoportosan igényelhetők. A KISZ VB határozata értelmében diákigazolványt csak azok kaphatnak, akiknek nincs KISZ-tagbélyeg elmaradásuk.

A külföldi utazásokkal kapcsolatos másik tudnivaló, hogy a valutakérelmi nyomtatványra mindenkinek meg kell szerezni a KISZ vb, a nevelőtanár, (felsőéveseknek a szakfanzék), valamint a dékáni hivatal véleményét, aláírását.

A KÜLÖNBSÉGEKRŐL

Hozzászólás a Közgazdász 1-2. számában, „A hátránnyal indulók” címmel közölt összeállításához

Értelmiségi családból származom. Számomra a származás szerinti megkülönböztetés eltörölése megkönnyítette, hogy továbbtanuljak. Ismerem és elfogadom az érveket, amelyek alapján felállították, majd néhány éve eltörölték a származási kategóriákat a felvételi kérelmek elbírálásánál.

Az adminisztratív intézkedés azonban csupán a társadalmi változások egyik tendenciájának kifejezője volt és számos probléma megoldását hagyta nyitva. Ha csökkent is, mégis fennmaradt a különbség az egyes társadalmi rétegek életkörülményei között. Ennek felismerése helyezte most előtérbe a fizikai dolgozók gyermekeinek fokozottabb támogatását. A határozat megszületett, a megoldás még hátra van. Segíteni akarunk — először tehát fel kell mérnünk, kiknek milyen formában és milyen mértékben van szükségük támogatásra. A kérdőjelek megválaszolása nélkül újra az adminisztratív intézkedések engedniük teret — vagy sikertelen kísérletezésnek.

Azt állítjuk, hogy általában megfelelő a munkás-paraszt és az egyéb, főként alkalmazotti, értelmiségi családból származók aránya hallgatóink között. E két kategóriába közel ugyanannyi egyetemista tartozik, ami azonban azt is kifejezi, hogy az ország lakosságának többségét képviselő munkás-paraszt családok gyermekeinek aránya az egyetemeken nem felel meg a szülők számarányából következő társadalmi súlynak.

Az átlagos tanulmányi eredmények nem mutatnak élesen elváló tendenciákat. Ami átmenetileg mégis lehúzza a mérleg nyelvét az egyik oldalon, az az első évfolyamon mutatkozó, később mind inkább elmosódó különbség az első kategóriások hátrányára. Nem a képességek, hanem a magukkal hozott tudás különbsége ez. Hogy ki hol értségszített, mire készítették fel, alapvetően meghatározza az első év eredményeit. Ebben jelentkeznek a budapesti és a vidéki iskolák, továbbá az egyes iskolatípusok közötti színvonalkülönbség.

Közszájon forgó tény, hogyan rangsorolják diákok és középiskolai tanárok egyaránt a gimnáziumokat, technikumokat. Ez az értékelés az évek során alig változik. Érdemes lenne elkészíteni a középiskolák ilyen besorolását, mert ez az elsőévesek támogatásához lényeges támpontot adna.

A tanulmányi eredmények kiegyenlítődése a felsőbb évfolyamon több mozzanatot takar. Az egyetemre kisebb útravalóval érkezők sok kintlódását, a nagyobb követelmények teljesítését, felzárkózását az egyik oldalon és a megalapozottabb tudás továbbfejlesztését a másikon. Akit már a középiskola felkészített az előadások jegyzetelésére, a lényeges részek kiemelésére, a nagyobb tananyag átfogó ismertetésére, az könnyebben boldogul. Mert elsősorban nem az egyetem speciális tananyaga, hanem megtanulásának módja és visszajelzése a legnehezebb. A módszerek felismerése után indul el a nivellálódás a két kategória között.

Megtanítani az egyetemi követelményekhez alkalmazkodó tanulást — ez segítené elő a hátránnyal indulók minél gyorsabb felzárkózását. Ehhez fel kellene dolgozni az egyes tantárgyak elsajátításának sajátos feltételeit, a vizsgákra tanulás módszerét általában és a vizsgatéma kidolgozását a felkészülési idő alatt.

A szociális körülményeknek az előbb kifejezettek is szerves tartozékai, mégis szinte egyetlen mércéjükként az anyagi helyzetet vesszük figyelembe. Az eltartók jövedelmének három csoportba sorolásával az egyetemnek igen szűk körű a differenciálási lehetősége hallgatóinak anyagi támogatására. Problémát jelent az is, hogy gyakran megfelelő pénzügyi helyzetben levő család valamilyen okból nem vállalja gyerekeinek támogatását. Sokan ezért dolgoznak az egyetem végzése mellett, aminek hatása aztán a vizsgaeredmények mutatókhoz mérve. Az anyagi helyzeteken kívül számos, rendszerint alig ismert körülmény befolyásolja a tanulási lehetőségeket. Nehéz lenne megmondani, hogyan tudna az egyetem ezekre hatni.

Könnnyebb feladat a kollégiumokban lakó, többségében első kategóriába tartozó diákok segítése. A szűkösön rendelkezésre álló anyagi eszközöktől eltekintve az egyetem lehetőségei itt a legnagyobbak a kedvező tanulási feltételek kialakításában. Az igazi pedagógiai munka, a nevelés, a kollégiumi légkör kialakításának kerete is adva van, csak hathatósabban kellene élni vele.

Kékési Katalin

A KLUB MŰSORA

Február 28-án, kedden este 7 órakor:

„Csak nagykorúaknak”
Vita a fiatalok közötti szerelmi kapcsolatról

Vezeti: dr. Hirschler Imre főorvos

Március 1-én, szerdán este 7 órakor:

Disc Jockey Klub

Március 2-án, csütörtökön este 7 órakor:

A zenei klub műsora

Bartók Béláról II.

Március 3-án, pénteken este 7 órakor:

Konzultáció

Európai biztonság. Az NSZK viszonya a szocialista országokhoz.

Március 7-én, kedden este 7 órakor:

Órsi Ferenc: Romulus és Remus

Egyetemünk Irodalmi Színpadának előadása.

Március 8-án, szerdán este 7 órakor:

Disc Jockey Klub

Március 9-én, csütörtökön este 7 órakor:

„Tudni, mind többet tudni akarok...”
(Általános Kari vetélkedő, elődöntő)

Március 10-én, pénteken este 7 órakor:

Latin-Amerika partizánmozgalmai

Vendégünk: Sütő Gábor, a Külügyminisztérium osztályvezető-helyettese.

Minden szombaton este 7-től 11-ig és vasárnap 6-tól 10-ig tánc!

Játszik a Neoton-együttes.

Közeledünk 1917. november 7-e ötvenedik évfordulójához. Számunkra is, akik akkor a politikai eseményeknek — ha igen szerény mértékben is — cselekvő részesei voltunk, már nagyon távolinak tűnik az 50 esztendő előtti régi világ, amely elmerül a nagy forradalmi események hullámaiban. Alig tudunk ma már elképzelni egy olyan világot, amelyben az elnyomás és a kizsákmányolás rendszere az egyeduralgoló, amelyben az események menetét elsősorban az imperialista hatalmak érdekelletéi szabják meg, amelyben a népeket ezekben az érdekeknek szolgálatában világháborúba kergetik.

Ezt a régi világot rázkódtatta meg alapjaiban az októberi proletárforradalom, amely nemcsak Oroszország népeit vezette győzelemhez, hanem a világ minden részének dolgozó előtti mutatta meg világító fényként az egyetlen utat, mely kivezet az imperialista háborúból, a népelnyomás, a tőkés uralom láncából. Mindannyiunk számára, akik akkor még fiatal fejjel a háború elleni harc és a munkásmozgalom soraiba léptünk, november 7-e vált a győztes forradalmi küzdelem feledhetetlen példájává.

Hiába próbált meg az uralgó osztályok akkori propagandagépezete a nagy októbert anarchikus káoszunk feltüntetni, hiába terjesztették a kor jobboldali szociáldemokratái „elméleteket” arról, hogy a proletárforradalom csak az elmaradott országok testére szabott diktatorikus rémural-

BEREI ANDOR, egyetemi tanár, a politikai gazdaságtan tanszék vezetője. (1917-ben lett SZDP-tag, 1919-től a KMP tagja.)

AZ ELSŐK KÖZÖTT VOLTAK

Az Októberi Forradalom útján

mat jelent. Az akkori magyarországi helyzet, az egyre élesebb osztályellentétek százszázalékosan érlelték meg nálunk is annak tudatát, hogy nem az elnyomóknak tett engedmények, nem a tőkésékekkel való osztálybéke útját kell járni, hanem a tudományos szocializmus valóra váltását az októberi forradalom mintaképe szerint. Nem véletlen, hogy az októberi forradalom eszméi az Oroszországba szakadt magyar hadifoglyok tízezreit indították arra, hogy fegyverrel a kézben védjék a fiatal szovjethatalmat. Magyarországon is ezeknek az eszméknek a terjedése adott szárnyakat a forradalmi harcnak, amely 1919 márciusában a Tanácsköztársaság kivívásába torkollott.

Ötven esztendő telt el azóta, viszonylag rövid idő az emberiség történetében. Ha visszapillantunk: a szédületes társadalmi és politikai átalakulások fél évszázada. Október szülte: a Szovjetunió szocialista nagyhatalommá vált, tizenhárom más országra terjedt ki a szocializmus építése, kialakult a világ lakosságának egyharmadát magában foglaló szocialista világrendszer. A világ első szocialista állama épít-

tómunkájának lelkesítő példája, a dolgozók és az elnyomott népek ügyével való cselekvő szolidaritása nemzetközi méretekben mély forradalmisító hatást gyakorolt és gyakorol, amelynek nyomán megváltozik a világ térképe.

A régi, hanyatló kapitalista rendszer és az októberi forradalomból kinőtt új, feltörő szocialista rendszer harcának jegyében áll a mi jelenünk is. Mint minden mérkőzésben, ebben a világraszóló harcban is előfordulnak előrelendülések és megtorpanások, vannak győzelmek és kudarok. Az imperialisták agresszivitásának egyes műló sikerei, vagy a nemzetközi munkásmozgalom soraiban fellépő ellentétek sokakban néha azt a látszatot keltik, hogy a szocializmus erői visszaszorulnak, a harc kimenetele bizonytalanává válik. Az ötven év távlatából hadd emlékezzünk arra, hány-sor jósolták meg hasonló alapokon az októberi forradalom vereségét, a szovjet állam összeomlását, a nemzetközi kommunista mozgalom felbomlását. Ezek a jóslatok sorra megalapozatlanok, valótlanok bizonyultak. Súlyos nehézségek, időleges megtorpa-

nások, részleges kudarok ellenére megnőtték a szocializmus erői és ma összehasonlíthatatlanul nagyobbak nemcsak a fél évszázad előttiekénél, hanem a 30, 20 vagy 10 év előttiekénél is.

A dolgozó népek ügyének ellenségei ma is hiába spekulálnak a szocializmus sok százmilliók táborának demoralizálására, fellazítására. Az októberi forradalom, a marxizmus-leninizmus eszméi — mint eddig — ezentúl is egyre szélesebb területeken, egyre nagyobb átütő erővel fognak győzedelmeskedni, mert csak ők adnak választ az emberi haladás nagy kérdéseire, mert csak ők nyitják meg a dolgozó népek előtt a fejlődés új lehetőségeit, a boldogabb élet ragyogó távlatait.

Öt évtized során megtanultuk azt is, hogy a szocialista átalakulás hatalmas előnyét nem hullnak önműködően az ölünkbe, hanem az új nagy lehetőségekből csak akkor lesz valóságos nagy eredmény, ha jó munkával, helyes politikával megnyitjuk érvényesülésük útját. A szocializmus adta lehetőségek csak akkor válnak valóra, ha társadalmunk szervezeteit, intézményeit, irányí-

tási módszereit úgy fejlesztjük, hogy ezek mindenkor megfeleljenek az adott feltételeknek, a társadalom és a gazdaság adott fejlődési fokának.

A szovjethatalom fejlődése során a szovjet valóság minden átalakítását, a kommunista politika minden változását (elég ha csak a „nep”-re gondolunk) az ellenség üdvözlőfogadta, és a kommunizmus csödéje, a szovjet rendszer gyengülése jeleként igyekezett feltüntetni. Ezt tapasztaljuk ma a mechanizmus előkészített reformjával kapcsolatban is. És ahogyan 50 éven át összeomlottak mindazok a remények, amelyeket ellenségeink a szovjet társadalom céltudatos átalakításához, a kommunista politika továbbfejlesztéséhez fűztek, úgy fognak meghiusulni az új mechanizmussal kapcsolatos várakozásai is. A mechanizmus reformja nem a szocializmus előnyeiről való lemondást jelenti, hanem ezeknek az előnyöknek fokozott felhasználásához, a szocialista gazdaságban rejlő hatalmas új lehetőségek megvalósításához valóra váltásához nyit utat.

Partunk Központi Bizottsága a napokban hívta fel a magyar népet Október 50. évfordulójának méltó megünneplésére. A megünneplés számunkra nemcsak visszaemlékezést jelent. A világtörténelem legeredményesebb forradalmát elsősorban új eredmények kivívásával kell és lehet méltóan megünnepleni. A nagy forradalmi évforduló jegyében még szorosabbá, még eredményesebbé kell hogy tegyünk a magyar-szovjet kapcsolatokat, amelyek — mint ahogyan azt nemzeti történelmünk utolsó fél évszázada bizonyítja — függetlenségünk fenntartásának és megszilárdításának legbiztosabb zálogát alkotják. Még erőteljesebben kell visszavertünk minden támadást, amely a nemzetközi kommunista mozgalom egysége és annak talpköve: a Szovjetunió ellen lép fel. Az októberi forradalom évfordulója jegyében indul meg dolgozóink versenymozgalmának új hulláma, amely arra irányul, hogy még eredményesebbé tegyünk a szocializmusnak Magyarországon való teljes felépítéséért folyó építőmunkát, és ezzel is kivegyük részünket a szocialista világrendszer erőinek további gyarapításába.

Egyetemünk hallgatói és oktatói is új erőt fognak meríteni a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50 éves jubileumából, az utolsó fél évszázad küzdelmeinek tapasztalataiból és ki fogják venni részüket a szocializmus ügyét előrevivő új eredmények előkészítésében és kivívásában.

Berei Andor

Egy kollégium nyomában

Erdekes az ügy ezzel a kollégiummal. Csacska kis történet. Ez a kollégium nagy jövő előtt áll, sőt, ha így folytatja, akkor mindig csak jövője lesz. Először megtervezték, aztán áttervezték, elhalasztották, újra elővették. Szóval, intézik, intézzük — „így ügyintézzük mi”.

A pesszimista hangnem az eddigi gyakorlat alapján indokolt, bár jelenleg úgy néz ki, mégis lesz valami a kollégium tervéből. Hogy honnan ez az optimizmus? — Hogy egy „bár”-tól nem kell rögtön látványos paszellszínekben látni a világot?

Nézzük, mi történt az utóbbi időben, aztán mindenki maga döntse el, hisz-e még a kollégium körüli mende-mondákban.

1966. IV. negyedévében — mint azt dr. Polinszky Károly művelődésügyi miniszterhelyettes és Góndor József építészeti miniszterhelyettes lelváltásából megtudtuk, Góndor József elvtárs utasította a Középület Építő Vállalatot a kollégium építésének megkezdésére, még az 1966-os év negyedik negyedévében.

Miért nem kezdte el a Középület Építő Vállalat a beruházás kivitelezését?

A speciális talaj- és egyéb adottságok miatt a cölöpözést csak az ú. n. Franki-féle lengyel gyártmányú cölöpverő géppel lehet elvégezni. Ez a gép ugyanis a cölöpöket nem veri, hanem fúrtcölöpözést végez. Sajnos, az országban mindössze két ilyen gép van, az egyik vidéken, a másik a

műszaki egyetem kollégiumának építkezésén. A gépet munkájuk végzetével szétszedték, de az EM megígérte, hogy a nagyjavítás után azonnal elkezd az alapozást.

Természetesen nem ez az egyetlen indok, amely alapján a miniszterhelyettesi utasítást megtagadták. Felhozták azt is, hogy télen a kollégium alapozását elkezdni nem gazdaságos, és ebben nagyon is igazuk van, bár szerintem télen nemcsak a kollégium alapozása gazdaságtalan.

Igen súlyos érve volt a Középület Építő Vállalatnak, hogy kicsi a felvonulási terület. Szerencsére ez a probléma is megoldódott. Az összes közmű és építési engedélyek az építők rendelkezésére állnak. A kivitelezés megindításához szükséges jogi, anyagi és műszaki feltételek biztosítottak.

Függetlenül a kivitelező vállalatától, a Művelődésügyi Beruházó Vállalat különböző tanácsai vállalatoknál bizonyos előkészületi munkákat már megrendelt. Így például a Fővárosi Kertészeti Vállalatól a játszótér megszüntetését és az élő fák áttelepítését. (Mint ismeretes, az új kollégium számára kiszemelt terep jelenleg játszótér.)

Ezenkívül szerződést kötöttek az Elektromos Művekkel a lámpatestek leszerelése és a kábelek felszedése ügyében.

Az már biztos, hogy remélhetünk. Reméljük, hogy már nyár közepén elkezdik a munkát, és talán még ebben az évben „beépítik” az előirányzott ötmillió forintot, abból a 30,7 millióból, amit a kollégiumi építkezés első ütemére előirányoztak.

Budai Benjámín

ŐSBEMUTATÓ

Egyetemünk színjátszó csoportja 1967. február 27-én, hétfőn délután 5 órakor tartja Őrsi Ferenc: Romulus és Rémus című drámájának ősbemutatóját a Török Pál utcai pincészinhabban. Belépődíj egységesen 3,— Ft. Jegyek kaphatók a közönségszervezésen.

FARSANGI BÁL
A MAKARENKO UTCAI
KOLLEGIUMBAN
1967. FEBRUÁR 25-ÉN, ESTE
1/29-TŐL, REGGELIG.
JÁTSZIKA SILVERTONS-
ZENEKAR
BELEPŐDIJ 6,— FT
MŰSOR — BÜFÉ
JÓ SZÓRAKOZÁST!

A klub vendége: Vujicsics Tihamér

A zenei klub rendezésében találkozott a népszerű zeneszerző az egyetemi közönséggel. Mintegy százan töltötték meg a kis helyiséget — és szerettek maguknak egy forró hangulatú, értékes estét. Prózával kezdődött, de Vujicsics hamarosan zongorához ült, és bőven illusztrálta pályafutásának különböző állomásait. Egész fiatal kora óta — eleinte autodidakta módon — foglalkozott zenével. Érdeklődése a népzene és népi hangszerek iránt innen ered. Sok szó esett az Életbe táncoltatót lány című filmjéről. Szívesen emlékszik vissza erre, már csak azért is — mint azt tréfásan megjegyezte —, mert a szokatlanul nagy zenei apparátus (250 zenész) csak neki játszott...

A terveiről kérdeztük: érdeklődése a totális színház felé fordult, de operát, balettenet is akar írni. Régi adós-

ságát szeretné törleszteni az a tanulmánykötettel, mely népzenei kutatásainak eredményeit foglalja össze.

Részleteket mutatott be készülő musicaljéből, mely Mikszáth Akl Miklós című regényének zenés változata. A Rádió, és a miskolci Nemzeti Színház mutatja majd be.

Közkívánatra az Irodalmi Színpad műsorán nagy sikerrel játszott zenei paródiáit előadva, derűs perceket szerzett a közönségnek. És ekkor történt a szokatlan: a zeneszerző kérdezett tőlünk. A művészt és közönségének elidegenedési problémáját vetette fel. Pillanatok alatt parázs vita alakult ki — melyet most nem célunk ismertetni —, elhangzottak egyes közgazdász-szovinizta nézetek, de józanabb hangok is. Mindenesetre azt a következtetést levonhattuk, hogy ez a téma újabb vitaestet érdemelne.

—cserey—

Pantomim — formabontással

A véletlen úgy hozta, hogy a klubba látogató pantomim-művész először a szórakoztatás az érdeklődőket. Kárpáti Zoltán helyett, aki egy félreértés miatt nem tudott eljönni, Königer Miklós ugrott be, bravúrosan, hiszen csak délután öt órakor sikerült őt elérni. Este hétkor, a klubban, ő próbálta megismertetni velünk a csend művészetének néhány kulisszatitkát. A rövid történelmi áttekintés után képet kaptunk az egész világ pan-

tomim topográfiájáról. Sajnos, egésznap fáradtsággal tagjai-ban, csak egy számot tudott bemutatni. A szám a „Jéhe-zett” közönség körében nagy tetszést aratott. Reméljük, nemsokára most már egész estét betöltő műsoron találkozunk újra Königer Miklóssal, s talán Kárpáti Zoltánnal is sikerül az elmaradt találkozást pótolni. A szervezőknek a gyors szervezésért pedig elismerésünket kell kifejeznünk.

—patkó—

Nagy siker volt...

A múlt héten csütörtökön este 7 órakor a klubban több mint százan nagy érdeklődéssel várták közkedvelt zenekarunk, a Neoton-együttes könyvnyüzenei estjének kezdetét. A zenekar tagjai még egy utolsó ellenőrzést tartottak az erősség berendezésén, megtörtént az utolsó mikrofonpróba is és elkezdődött a klub legsikeresebb műsorainak egyike.

Két igen jó zenekari szám után Pataki János, a klub titkára üdvözölte a közönséget, s bemutatta Poór Péter táncdalénekest, az est előadó vendégét, aki a jelenlevők közül már sokan ismertek a tavalyi

hasonló estről. Az énekes fellépése nagyszerű élményt jelentett a közönség számára. Különösen a Pókháló az ablakon című, méltán népszerű szám aratott nagy sikert. Poór kellemes, lágy hangja gyorsan meghódította a jelenlevők szívét. Kötő volt a zenekarral való összhangja is, egyáltalán nem érződött, hogy — amint ő maga említette — csak egyetlen közös próbára nyílt lehetőségük az előadás előtt.

Az est másik énekes, Galács József szintén kitűnő teljesítményt nyújtott. A számok ritmusát a kezében levő csörgődobbal „emelte ki”, mindaddig, míg a „szerszám” — általános derűtség közepette — el nem törött.

Galács különösen saját, Nélkülöd című szerzeményének előadása után kapott nagy tapsot. A Neoton-együttes, az est tulajdonképpeni főszereplője mindvégig átlagon felüli teljesítményt nyújtott, ezt igazolta a gyakran felcsattanó vastaps is. Azt hiszem, kevés egyetem büszkélkedhet ilyen jó zenekarral. Pásztor László, a Neoton szológitárosa, most is kitűnő irányítója volt a zenekar-nak, játéka, improvizáló képessége minden elismerést megérdemel. Galács Lajos, a ritmusgitáros nemcsak jó muzsikos, hanem kitűnő énekes is, ezt bizonyította immár sokadszor ezen az esten. A zene-

Dobszóló közben...

kar új basszusgitárosa, Kertész Gábor nagyon jól használta ki a hangszere nyújtotta lehetőségeket, rutinos, jó muzsikos benyomását kellette. Általános derűtséget keltezték „bebólintásai” a Brahms-átdolgozás bemutatása közben. Tóth István dobos ismét bebizonyította — elsősorban nagyszerű szólójával — kivételes tudását. A hangverseny befejeztével a közönség lelkesen ünnepelte azt est főszereplőit, akik nem „úszták meg” ráadás nélkül...

Kürtán Lajos

EZREDRIADÓ!!! Látogatás a nulladik évfolyamánál

Egy bakancs, még egy bakancs... egy madrágszj... egy leszakadt gomb... izgalom, sürgős-forgás. Az egyetemi zászólójában három perccel belül mindenki talpon van.

— Harci feladathoz sorakozó! — hangzik az ügyeletes tiszt kemény, határozott hangja.

— Százados elvtárs, kérek engedélyt jelenteni — tiszteleg férfiasan Simonits Tibor, a Közgazdaságtudományi Egyetem előfelvételt nyert hallgatója. És a többiek?

Nehezen hihető, hogy alig fél évvel ezelőtt még az érettségi miatt izgultak, szerényen meghúzódva az iskola padjában.

Amikor befejeződik a harci feladat, az izgalomtól kipirult arcok sok mindenről árulkodnak: az eltelt öt hónap alatt megtanultak lelkesedni, harci fegyelmhez szoktak, jobban roszban együtt, közösen gyakoroltak.

Paku János százados jókedvűen, elégedetten mondja:

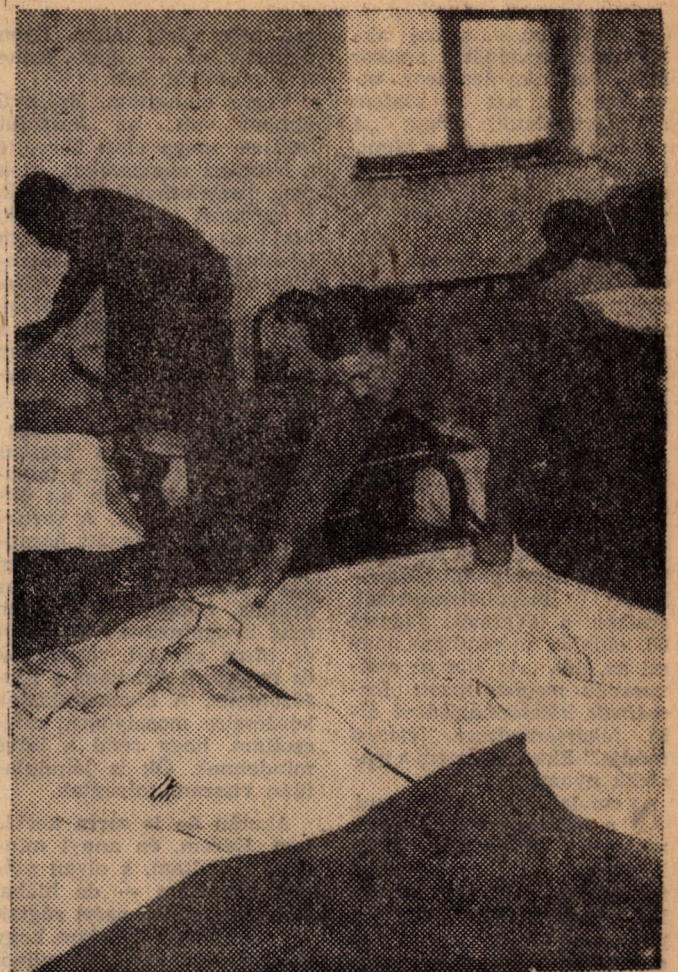
— Eleinte bizony problémáink voltak. Többen, mint érettségizett fiatal emberek a feladatok teljesítése előtt nem egyszer finomkodva húzódoztak, de ma már egy-két notórius lézengőt is sikerült kinevelnünk a tulajdonságából, s úgy érzem, hogy baráti közönség alakult ki a zászólójában...

Az egy-két notórius lézengő említésére a körülöttünk állók sokat mondanak egymásra sandítanak, némelyik még annyit bátorságot is vesz magának, hogy hangosan kuncog rajta. Jó a hangulat, a feladatokkal, az együttéléssel kapcsolatos élmények csak úgy sziporkáznak...

— Még október elején egyik társunk kicsit megfázott, s be-lázasodott. Mikor ezt jelentették a tizedesnek, ő a gyengélkedőre parancsolta. De Karcsi nem akart megvárni tőlünk, mire a tizedes vérvörössre pirulva a fülebe „sutogta”:

„Nem szeretném, ha az éjjel engedély nélkül meghalna, akkor bizonyára az egyetemre sem megy soha!”

A rövid megbeszélés alatt

„Ki mint veti ágyát...”

sok mindenről szó esik. Örömmel beszélnek a „kajáról”. Egyikük újságolja, hogy napi 4200 kalóriát fogyasztanak (ami szinte bányászfejradag), de megtudom azt is, hogy bizony a fürdővíz-ellátással problémák vannak.

A tanulásra terelve a szót, már inkább ők kérdeznak az egyetemi életéről, de nagy örömmel adják azt is tudtul, hogy rendszeresen lejárnak az egyetemről, havonta egyszer meglátogatják őket, s oktatóink matematikából és nyelvekből színvonalas konzultációkat tartanak.

De szabad idejükben sem tétlenkednek. A folyosón található falújságon a klub műsora ilyen programot tartalmaz:

Szombat: komolyzenei hanglemezparádé.

Csütörtök: Sakkbajnokság (függő és elmaradt játszmák).

A folyosón nagy robajjal épp most indult őrségváltásra egy kis csapat, dübörög a menyhéz, mintha egy ezred haladna a fejünk felett. Még mindig kézenléti állapot van. Egy kis „előgyakorlat” az egyetemi követelményekhez...
Petres Sándor

KLUBDÉLUTÁN — TÍZ NYELVEN

A nyelvi köri tanács megtartotta a felüli alakuló ülését. Első teendőjük az új vezető gárda kinevezése volt. Valamennyi nyelvi kör élére két embert állítottak, hogy ezzel elősegítsék a jobb szervezést. A nyelvi körök vezetősége így a következőképpen alakult:

- Orosz nyelvi kör:
Vágó Attila
Szegevári Iván
- Angol nyelvi kör:
Preis István
Tardos Róbert
- Francia nyelvi kör:
Balkó Éva
Felkai Anna
- Spanyol nyelvi kör:
Benda Kálmán
Szepesvári György
- Német nyelvi kör:
Simó Ági
Fehérvári László.

Megbeszélték a felüli programot is. Lényeges változás, hogy az év végi torlódás kiküszöbölésére az egész évi munka záró aktusaként megrendezésre kerülő több nyelvű műsoros délután időpontját április második felére tűzték ki. Minden nyelvi kör tervbe vette baráti találkozók szervezését külföldi turistákkal. Meg kell azonban mondanunk, ezek kivitelezése korántsem ilyen egyszerű. Elsősorban azért, mert ritkán kapnak egy-egy csoportot az Expressiótól, mivel az utazási szezon csak április-májusban kezdődik. Másodszor: a hazánkba csoportosan látogató turisták zsúfolt prog-

ramja miatt nehezen iktatható be részükre még egy terven felüli látogatás is egyetemünk re. Próbálták a bölcsész kari nyelvi körökkel is felvenni a kapcsolatot, de ajánlatuk iránt nem támasztottak különös érdeklődést, pedig volt már példa ilyen jellegű program életrehozására.

Kellemes szímfoltnak ígérkezik a több nyelvi kör által rendezett táncos összejövetel is. Ehhez azonban az szükséges, hogy egyetemünk kiváló előadói képességgel rendelkező hallgatói aktívan bekapcsolódjanak a munkába.

Kellemes szímfolt hozzájárulásával minden hét csütörtök délutánján a nyelvi körök vehetik igénybe a klubot — az érdeklődők kísérjék figyelemmel a hirdetések az őket érdeklő programokról.

A nyelvi köri tanács kéri mindazon hallgatókat, akiknek a rendezvényekhez ületeik vannak, hogy juttassák el javaslatukat a nyelvi körök ve-

zetőhöz, illetve nyelvtanáraikhoz. Különösen az április közepén megrendezésre kerülő tiznyelvű (oros, örmény, észt, cseh, finn, angol, francia, spanyol, német és olasz) műsoros délutánra vonatkozó jó elképzeléseket vagy a műsorban való részvételt kéri.

P. V.

SAJTÓHIBA

Legutóbbi, nyolc oldalas, összevont számunkat nem került el a sajtóhiba ördöge. Az első oldalon IX. kongresszus helyett XI. kongresszus szerepelt. Apróbb, értelemzavaró elírások mellett előfordult félreértés is. A „Harminc év után” című riportban Igaz János elvtársat gazdasági igazgatói múlttal „ruháztuk fel”, holott csupán a gazdasági igazgatóságunk dolgozott.

A hibákért elnézést kérünk.

KOLLEGIUMI PÁRTSEJT MEGBESZÉLÉS A MAKARENKO UTCÁBAN

A KISZ VII. kongresszusát megelőzően, a kollégiumi diákbizottságokat is újjáalakították. Komoly feladata a kollégistáknak, hogy olyan diákbizottságokat válasszanak maguknak, amely legjobban tudja képviselni érdekeiket, amely leginkább akar és tud is élni az önkormányzat adta lehetőségekkel.

A választási feladatok megoldása érdekében ültek össze a Mező Imre kollégium kereskedelmi és ipari szakos párttag hallgatói is. A pártsejt-megbeszélésen született megállapodás lényege: elvi irányítást, gyakorlati segítséget nyújtani a diákbizottságnak!

A diákbizottság pedig a lényeges kérdésekben kikéri a pártsejt véleményét, tanácsát.

Két aktuális kérdés került előtérbe: a lakógyűlés előkészítése, a diákbizottság újjáalakítása, valamint az országgyűlési és tanácsválasztásokkal kapcsolatos teendők. Mindkét feladat lebonyolításában komoly részt vállaltak a párttagok.

A pártsejt megalakulását örömmel üdvözölhetjük, és helyes lenne, ha a másik két kollégium párttagjai is hasonló segítséget nyújtanának a diákbizottság munkájához.

—petres—

Pásztor László, a zenekarvezető

Egy gondolkodó lény tragédiája

Emlékszem... a baj akkor kezdődött, amikor már vagy nyolcadszor olvastam el azt a platon aranygondolatot, hogy: „A nehéz és igaz annak a kimutatása, hogy ami a más ugyanaz, s ami ugyanaz más, mégpedig ugyanabból a szempontból...” stb., stb. (Filozófia tört. I. köt. 37. old.) Ekkor éreztem az első nyomást; egy vaskéz nehezdedt nyúltagyamba, s gyömszölni kezdte. Egyre inkább meggyőződésemmé vált, hogy ezt Platon sem gondolhatta komolyan.

Hősiesen tovább vergődtem, mondatról mondatra. Időnként kinéztem a téli hóesésbe, s eltűnődtem azon, hogy milyen szép, s főleg milyen szép lenne, ha nem kelene ezt tanulnom. Képzelték megdöbbenésem, amikor a Dialmat. jegyzet 66. oldalán megtudtam, hogy mi az élet. „Az élet az aminosavak meghatározott formáinak kölcsönhatásából álló fehérjeredszer létezési módja.” Ekkor éreztem a második nyomást...

Nem lehetett abbahagyni, a másnapi vizsga félelmetesen közeledett. Zilált idegekkel s agysejtekkel folytattam, míg egy Berkeley-idézethez nem értem. „A férfi a nő monstuma, s a nő a férfi monstuma” — hangzott az idézet. Ez volt a harmadik... Mint az örült, felpattantam a helyemről, s a telefonhoz rohantam. Felhívtam a kislányt, akivel járok, s haladéktalanul közöltem vele, hogy ő az én monstromom... Valószínűleg nem értette, mert valami olyasmit mondott, hogy ne szemlélkedjek, s hogy ő ezt iga-

zán nem várta tőlem. Ilyen primitív nő — ideje lenne már szakítani vele.

Végre elaludtam. Szörnyű álmom volt: az Abszolút Szellem maga előtt kergette a leibnizti monaszokat, azok meg tiszteletlenül röhögtek, s egymást visszatükrözték. Majd az Abszolút Szellem létrehozott engem, elidegenült tőlem, de később felismert, s feloldott magában. Utána egy kicsit pihegett, s megnyugodott. Mondanom sem kell, hogy reggelre csurogott voltam.

S megkezdődött a vizsga. Csoporttársaim karikás szemekkel járkáltak a folyosón, idegességükben az öklüket harapdálták. A sarokban egy pár egymást harapdálta. Szóval mindnyájan úgy viselkedtek, mint az örültek. Csupán én éreztem meg nyugalmamat. Vonalzózt és piros ceruzát vettem elő, és margózni kezdtem a filozofizetemet. A kíváncsiskodók kérdéseire mosolyogva válaszoltam, hogy rend a lelke mindennek. Ők is jóindulatúan visszamosolyogtak.

Azután én is sorra kerültem. Kérem, én annyi mindent mondtam, s olyan szépen mondtam — de hiába. Tulajdonképpen azért rúgtak ki, mert hangsúlyoztam, hogy véleményem szerint Aquinói Tamásnak volt igaza, a többi csak smafu. Ezzel a vizsgáztató nem értett egyet, s gyenge ellenérvek azt hozta föl, hogy nem értem a problémát, meg, hogy nem tudok absztrahálni. Hogy én nem tudok absztrahálni!!! Újra éreztem, a vaskéz szorítását, de a továbbiakra már nem emlékszem.

Soron kívüli probléma...

Szürrealista menza-tragikomédia két képben, egy epeömléssel...

Szín: kék, zöld, sárga (mármint a sorbanállóké)

Téma: elcsépelet

Játszóidő: minden délben, az a la carte variatében.

Szereplők: akik sietnek és akik még jobban sietnek

ELSŐ KÉP

Menza... ingerlő ételzár, még ingerlőbb lassúság a sorbeli előmenetelben...

- 1. Siető:** (már a sor elején áll, kinyújtja kezét a tálca felé)
- 2. Még jobban siető:** (balról érkezik Auerbach-fejessel, lecsap a tálcára, majd szákmányát szemlélve, elégedett mozdulattal 1. siető elé áll.)
- 1. Siető** (már eddig is nyelt nagyokat, ld. még pavlovi reflex címszó alatt, de most kétszer akkorát nyel — tudniillik azt is, amit mondani akart)
- 3. Még jobban Siető:** unott pózával (még van rajta bőr) végiglejt a sor mentén, harsány „hello”-val üdvözlő előbb érkezett akrobata-társát, majd keccesen mellé simul...
- 1. Siető:** fennakadt ádamcsutkával valláskerölcsi kérdéseket feszeget félhangosan...

Függöny... Taps

(Mármint hátulról, hogyaszongya várjatok, én is jövők)

MÁSODIK KÉP

- 1. Siető:** a történetektől terepszínű orcával végre közel a készletek feliradik kegyhelyhez
- Ajótistentudjahányadik mégjobbansiető:** saslengéssel veti át magát a korláton, se tálcaja, se eszcájja, felragad egy tányér rizseshúst, fizet, és csak azután indul a kellekért...
- 1. Siető:** szintén átveszi ételét, fizet, de megenni már nem bírja, részint azért, mert már megy a szeminárium, részint meg már jóllakott bosszúsággal.

Vége ???

- A kritikus tanácsai:**
- a)** A cselgáncs szakosztály társadalmi munkában adjon R-gárdistákat a mégjobbansietők elriasztására.
 - b)** A „lelkismereti pofon” — ezt ugyanis valóban tenyérrel adná mindenki, aki a befurakodó mögött áll, a lelkismereti az benne, hogy nem szabad visszaadni (és különben is, próbálja csak meg...)
 - c)** Legyünk már egyszer normálisak, és lássuk be, hogy más is siet... mert egyszer az első sietők túrelme is elfogyhat...

Sz. I. J.

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

Megjelenik kéthetenként, a tanulmányi időszak alatt.

Felolós szerkesztő: Faklen Pál.

Szerkesztőség: Budapest, IX. Dimítrov tér 8. III. 331.

Telefon: 186-850/138 mellék

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat

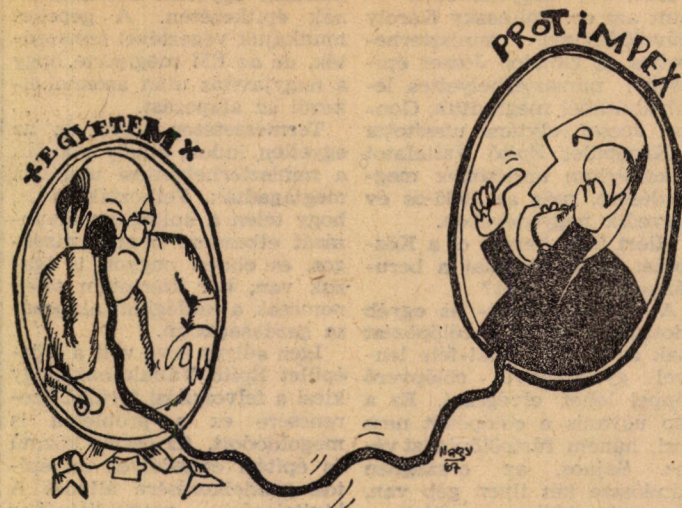
Készül a Szikra Lapnyomdában

UTÓVIZSGÁK (felvételik) IDEJÉN

IMA

— Jaj, ne tessék még beírni, istenkém, milyen szerencsétlen is vagyok Most löttek a népköztársaságinak, meg az új bikininek, és anyuéknak sem tudom megvenni a házassági évfordulóra a zeneszekerényt... brühühü... és Odön is el fog hidegülni tőlem... és... tessék már kölcsönadni egy zsebkendőt... köszönöm... brühühü... milyen szépen tud vasalni a tanár úr felesége. En igenis minden előadásom ott voltam, becszóra, még arra is emlékszem, hogy a tanár úr egyszer elrontotta a mikrofont... és most pont a legnehezebb tételt húztam... és mit szól majd az anyukám... azt fogja mondani, hogy nem lakik egy fedél alatt egy ilyen naplopóval, aki még szivárványszínezésből sem tud jelest kapni... és a kisöcsém úgy fog csúfolni, hogy négyest kaptál beeee... és ez nekem úgy fáj, fáj, fáj... Amen

P. E.

Ironimus

A mi forró drótunk

A csoda

Kovács Matyit ni; a flipper. Dél-csoporttársai kedves, szórakoztató, tévedt egy előadóra, állandóan leveleket küldött sem konyitó fiúnak tartották. Visszonyát a közgazdaságtudományokhoz úgy szól-ván véglegesnek lehetett tekinteni, mivel kizárólag azokat az előadásokat és szemináriumokat tisztelte meg személyével, amelyeken kötelező volt a megjelenség. Mindezek ellenére vizsgáiban, ha elsőre nem is, de másodsori, harmadsori nekirugaszkodásra sikerült elérnie a magasabb fokot, azaz a vizsgáztatóhoz eljutott. Az elmúlt heten különös dolog történt. Csütörtökön a KISZ-jeladatairól rendeztek egy vitát a klubban. Az ilyen jellegű műsorok előtt már szinte népszokás számba ment, hogy egyikük oda-megy Matyijhoz és figyelmezteti; — Siess Matyikám, mindjárt kezdődik az előadás. Matyij egyetlen dolog tudta igazán leköt-

ni; a flipper. Dél-csoporttársai kedves, szórakoztató, tévedt egy előadóra, állandóan leveleket küldött sem konyitó fiúnak tartották. Visszonyát a közgazdaságtudományokhoz úgy szól-ván véglegesnek lehetett tekinteni, mivel kizárólag azokat az előadásokat és szemináriumokat tisztelte meg személyével, amelyeken kötelező volt a megjelenség. Mindezek ellenére vizsgáiban, ha elsőre nem is, de másodsori, harmadsori nekirugaszkodásra sikerült elérnie a magasabb fokot, azaz a vizsgáztatóhoz eljutott. Az elmúlt heten különös dolog történt. Csütörtökön a KISZ-jeladatairól rendeztek egy vitát a klubban. Az ilyen jellegű műsorok előtt már szinte népszokás számba ment, hogy egyikük oda-megy Matyijhoz és figyelmezteti; — Siess Matyikám, mindjárt kezdődik az előadás. Matyij egyetlen dolog tudta igazán leköt-

DIÁKFÓRUM

Kérdések egy vizsga kapcsán

Ha a Diák nem jár előadásokra és nem írják alá az indexét, nem vizsgálhat. Ha nem jár előadásokra, de aláírják az indexét, vizsgálhat. Ha a vizsgán tudja az előadások anyagát, átengedik, ha nem nem tudja, elbuktatják. Több variáció nem lehetséges. Vagy mégis?

A Diák államvizsga, betegség és hanyagság miatt nem járt az egyik előadásra, bár tudta, hogy ebből a tárgyból nemcsak a könyv anyagát kérdezik majd. Eljött a vizsgaidőszak és a Diák bement a tanszékre, vizsgára jelentkezett, majd halasztást kért. Az adminisztrátornő a vizsgáztatóhoz küldte, és amikor a Diák nem ismerte fel, hogy a vizsgáztató azonos az előadóval, megjegyezte magának a Diák nevét, és mivel a halasztáshoz a vizsgáztató hozzájárult, pár nappal később rendezte be vizsgázn. „Majd meglátjuk, kihez kerül” — tette hozzá. Amikor azonban a Diák a megadott napon megjelent, az Adminisztrátornő közölte vele: „Ma nem vizsgálhat, jöjjön holnap!” Ez még egyszer megismétlődött, majd a harmadik alkalommal az Adminisztrátornő beküldte a Diákot ahhoz a vizsgáztatóhoz, aki köztudot-

tan a tanszék legszigorúbb embere, és akivel közölte, „Ez a hallgató nem járt előadásokra, nem ismerte fel az előadót”. A Diák kidolgozta a kapott tételt, mondani kezdte, majd amikor a Vizsgáztató így szólt: „Ez nem így van a könyvben”, rá akart térni az előadás anyagára, amelyet kollégája jegyzetéből megtanult. De a vizsgáztató félbeszakította. „Maga csak ne mondja az előadás anyagát, hiszen ott sem volt. Elégte-len”.

Nem azt akarjuk mondani, hogy a Diák helyesen tette, amikor nem járt az előadásokra. Azt sem, hogy jól tudta a könyv anyagát. De a Diák elmarasztalásán, túlmenően más kérdések is felmerülnek.

Az első pusztán logikai: Ha a Diákot nem azért utasítják utóvizsgára, mert nem tudta az anyagot, hanem mert nem járt előadásra, az utóvizsgáig hogyan pótolhatja ezt?

A második: Ha eltörölték a katalógus-rendszert, az előadásokról való távolmaradás lehet-e ok a „bukásra”?

Es végül: Miért döntheti el az Adminisztrátor egy vizsga sorsát, eredményét?

Megkértem egyetemünk néhány tanszékének illetékes munkatársát, hogy válaszoljanak a következő kérdésre: Ha vizsgáztatnak, miért nézik meg a hallgatók korábbi érdemjegyeit, mielőtt a feleletet értékelnék?

- Elek Elek: népgazdaság tervezése tanszék**
- Hát, kérem, az úgy van, tetszik tudni, hogy nőlen vagyok. Namármost. Az az elképzelésem, hogy szakmabeli hölgyet veszek feleségül. A szelemi adottság sem elhanyagolható, ezért nézem meg a matematika jegyeket. De csak a... szóval, nem mindenkinél.
- Kanyó Antal: matematika tanszék**
- Jól bevált módszerem a következő: veszek a jegyekből egy mintát. Fejben megállapítom az empirikus várható értéket, s ha a próbak nem mondanak ellent a hipotézisnek, megajánlok egy jegyet. Rendszerint elfogadják.
- Umbug Jónás, segédtudományos főmunkatárs: világgazdaságtan tanszék**
- Én jó srác vagyok, kérem. A maga provokatív kérdését jóindulatúan fogom fel. Nézze például: ha Csele doktor valakit megbuktatott pgből, az biztos nem tudta, hogy mik azok a cere..., cere...
- Na segítsen már**
- Cereáliák.
- Ez az. Ezek a ceremicsodák. Beláthatja, hogy az egs ilyenkor ajándék. Egyébként maga értelmes fickónak látszik, mutassa csak az indexét!
- Dr. Huba István docens: számviteli tanszék**
- Mit akar?
- Hm. Alázatos tiszteletem, professzor úr. Interjút sze...
- Tűnjön el, ne zavarjon!
- Igenis.
- Halló! Jöjjön vissza! Bocssáson meg, olyan izgatott vagyok. Ma vizsgázom harmadszor a KRESZ-ből. Ugye megérti, most nyilatkozásképtelen vagyok.
- Kapor Béla, ipargazdaságtan tanszék:**
- A kérdés világos. No, nézzük csak meg, közelebb-ről! Logikus. Nemde, ugyebár a hallgatók egyik felének ez jó, a másik felének rossz. Ez a két ellentétes irányú hatás népgazdasági szinten kiegyenlíti egymást. Nemdebar? Mi is a probléma?
- Parlagi Endre**

Drágább lett az utóvizsga

Reklámfilm forgatókönyv

Izgatott szempárok. Fényesen csillogó — a leányoké, tompán bambuló — a fiúké. Feszültség és letargia, remény és csüggedés, bizakodás és lemondás. Ez mind a szemekben. Benne. Halk orgonaszusika. Gótikus falak és hosszú, homályba vesző folyosó.

Az egyik ajtó előtt kis csoport. Összebújnak, mint félő állatok. Az orgonaszusika felerősödik. Bach... Lábak. Kis körömcipő izgatottan topog. Hegyes orrú férficipő a földet rugdossa. A bal beledörgölődik a jobb nadrág száraiba. Másik láb. A bal hirtelen felemelkedik. Zene. Crescendo. A jobb is... Világosság ömlik szét a folyosón. Árad-dagad. Vidám orgonaszusika.

A folyosó végén megjelenik egy új alak. Csönd. Csak a léptek magabiztos koppanása hallatszik. Keskeny szája. A sarokban gúnyos mosoly. Egy hideg szempár végigméri a csoportot. Egy pontra szegeződik a tekintet. Öreg, kiszolgált ajtó. Néhol repedések. Rozsdás rajszöggel felszögelt papír, rajta gyerekes írással: matematika utóvizsga. A magabiztos szempár megegyezően körületekint. Csodáló, bálványozó pillantások. Kinyitja az ajtót. Egy izgalomtól elhaló hang kérdi:

— Miből?

— dos —

— Miből?

Természetjáró szakosztály